

1. Tinc u - na cla - ve - lli - n, ___ molt re - ga - la - da es - tà; al de - ma - tí me'n lle - vo, ___ la'n
de - ma - tí me'n lle - vo, ___ la'n bai - xo a re - gar. Men - tre(s) que la'n re - ga - va, ___ i un
7 tre(s) que la'n re - ga - va, ___ i un jo - ve va pas - sar: "Déu l(o) guard, l'hor - te - la - na, ___ vo -
bai - xo a re - gar. Que de verd, n'e - ra verd, ___ la fu - (i)a d'(au) - li -
jo - ve va pas - sar.
12 leu llo - gar hor - te - là?"
ve - ra, que de verd, n'e - ra verd, ___ la flor del ju - li - vert. 2. Al
3. Men -

-El pagès que no sembra, mosso no pot llogar.
-M'hi vol(d)rieu dar una rosa d'aquest roser que hi ha?
-Preneu-se'n tres o quatre, tantes com n'hi haurà.
-Jo no en vu(i) sinó una, de les millors que hi ha:
l'amor de l'hortelana, si me la'n volem dar.
-L'amor de l'hortelana, promesa n'és temps ha
amb un de Barcelona; no sé si tornarà.
Que si cas que ell no torna, per ben vostre serà.
-Ai jo, per falla d'altres, no m'hi vull pas casar.
I a l'hort de mon pare i un taronger n'hi ha,
carregat de taronges, que altra fruita no hi ha.
I en dic a(n) el meu pare per (con) les collirà;
ell me'n fa de contesta: -Quan la saó hi serà.
La saó és arribada, jo me n'hi vaig anar,
pugí d'en branca en branca, i al cim ne vaig pujar.
En cull(i) les madures, les verdes, deix(a)-ho estar.

Que de verd, n'era verd, la fu(i)a d'(au)livera,
que de verd, n'era verd, la flor del julivert.